

2. Meyerfeldt, Johan August, zoon van nr 1,
geboren 4 mei 1725 te Stralsund, Nikolai, overleden 21 april
1800 te Stockholm, Klara. Gids bij graaf Dohna's
regiment te Stralsund 4 mei 1737, kamerheer 6 juni
1739, kapitein bij koningin's lijfregiment 13 juni 1744,
nam deel aan de rijksdagen 57/52, 55/56, 65/66 (ge-
leid door de SU), ~~77~~ 69/70, 71/72, 78/79 en 86,
majoor bij Chronhjort's regiment 10 december 1752, chef
van het eerste duitse grenadiersbataljon 1750, overste bij
Göriemfels regiment 22 okt. 1759, kolonel in het leger
29 juni 1762, overste bij koningin's lijfregiment 13
mei 1766, adjudant-generaal 19 dec. 1766, kolonel en
chef van Västerbotten-regiment 2 mei 1770, generaal-
majoor 1 nov. 1773, luitenant-generaal 27 dec. 1778,
kolonel en chef van Närke- en Värmland-regiment,
10 feb. 1779, generaal van de infantente 10 juli 1789,
veldmaarschalk 21 aug. 1790 - 29 maart 1791, één
van 's Rijks Meren 26 aug. 1792, Serafimer-ridder
1 nov. 1797.

Gehuwd 13 dec. 1763 te Stockholm, Ridd.,
met hofdame Lovisa Augusta Sparre, geb. 24 sept,
gedoopt 10 sept. 1745 ~~te~~ aldaar, Hofv., overleden
aldaar, Klara, dochter van generaal-majoor en
opper-stadhouder Axel Wrede-S. en Christina
Margareta Augusta Törnflycht.

M. begon zijn militaire carrière vroeg en volgens eigen zeggen zou hij zijn hart ~~voor~~^{naar} het militaire beroep uitermate goed uitgaan. 1745 kreeg M. koninklijke toestemming zich in buitenlandse krijgssoldaat te stellen. Hij nam deel in de veldtochten tegen Pruisen in Bohemen en Saksen, onder andere in de slag bij Soor en Kesseldorf, en 1746-1747 aan geallieerde zijde in de voortgezette oorlog tegen Frankrijk en kwam korte tijd in Franse gevangenschap.

M. kwam vroeg te horen tot de koning vertrouwelingen rond koningin ~~de~~ Koningin Ulrika en schijnt gesympathiseerd te hebben met haar plan voor een gewelddadige verandering van het staatsbestel. Hij was betrokken in haar poging om heimelijk geld te vergaren om het coup-plan uit te voeren. M. werd door de koningin naar Duitsland gezonden, officieel om melding te doen van de dood van de moeder van haar zwager, officieus om een groot bedrag te lenen van de Hertog van Brunswijk. Deze kon slechts 6000 Dukaten ter beschikking stellen, welke M. met zich ~~naar~~^{terug} huis naar Zweden bracht. De Hertog bood echter aan tegen zekerheid een groot bedrag te lenen, waartoe de koningin een andere ~~redenen~~ helper met haar juwelen als onderpand zond. De Raad kwam de plannen evenwel op het spoor en ~~keerde~~^{er} kreeg bovendien uit indiscrete hoek rond de koningin kennis van, dat de juwelen

zich niet meer onder haar beheer bevonden, waarvoor door de zgn. juwelenzaak ~~tot~~^{van} algemene bekendheid werd. Nadat de coup poging van het hof was mislukt en hofmaarschalk Gustaf Horn (deel 19) was gearresteerd, zou M. volgens een bron uit die tijd (Fersen) zich "verstopt" hebben op zijn buiten Näsby boven Stockholm. Hij werd verhoord en geconfronteerd met getuigenissen en beluftenissen. Hij werd echter van vervolging vrijgesteld en niets ~~doord~~^{ziet} ~~zee~~^{op} bewees ~~dat~~^{of} hij tot de initiatiefnemers van de coupplan had behoord.

Na deze mislukte revolutiepoging en het sluiten van de Rijksdag 1755/56 hield M. het voor goed Zweden opnieuw te verlaten en in buitenlandse krijgssdienst te treden, deze keer van de Hertog van Brunswijk. Hij nam aan geallieerde zijde deel ^(in de) aan de zevenjarige oorlog voorafgaande periode, onder andere in de slag bij Hasten^{bach} ~~brook~~ 1757. Hij trad echter weer in Zw. dienst na Zwedens oorlogsverklaring tegen Pruisen en werd bevorderd tot chef met de rang van majoor van het nieuw opgezette Duitse grenadiersbataljon, die hij leidde o.a. bij het herovername van Peenemünde, de mislukte aanval op Güstrow en de bestormingen van Wollan en Swinemünde. M. gaf publiekelijk berisps van zijn

buitengewone kwaliteiten als troepenofficier en wordt ~~ook~~ ~~teem~~ genoemd in rapporten van superieuren. Hij werd beloond volgens desbetreffende koninklijk besluit van 1 okt. 1759 samen met vier andere officieren tot overste, ~~waardoor~~ ^{het} werd voertoggaan aan de anciëntiteitsvolgorde die normaal gold ~~als~~ volgens het dienstbericht van 1756.

In de jaren 60 ~~was~~ ~~van~~ was M. een ~~uit~~ representant van de hofpartij bij uitstek. In de diplomaatrapporten van Stockholm 1763-1764 toonde hij zich kritisch t.o.v. de "compositiepolitiek" van de koningin en haar toenadering tot de 'Hoeden'. Hij zou samen met J.v. Düben en T.G. Rudbeck hebben gebracht Adolf Fredrik van de politiek van de koningin af te houden en was één van de meest aktereven in ^{de} het splingingspoging. - M. was een van de weinige vertegenwoordigers van de hofpartij die gekozen werd in de S.U. bij de rijksdag van 1765-1766. Tijdens de werkzaamheden van de rijksdag, gedomineerd door de zegewerdende 'Muts'-partij, schijnt hij echter gebracht te hebben de het standpunt van de koningin in ~~de~~ ^{het} grondwetsvraagstuk te ondersteunen.

Na een voortgezette succesvolle militaire carrière in vredeshjd werd m. na ~~het~~ het uittreken van de oorlog met Rusland in 1788 naar het krijgslaneel in Finland gezonden. Hij werd aan het hoofd ~~van~~ van een brigade van 3600 man gezet, die van H. Fors een snelle en overrompelende opmars naar Fredrikshamn in Russische handen zou uitvoeren. Versap Tekorten in uitrusting, ammunitie en voorraden en een onvoldoende samenhang en voorbereiding bij de hoogste krijgslagen, vertraagden echter m.'s opmars, en hij werd gedwongen halt te houden, eerst bij Forsby, later bij Louisa, omdat zijn troepen op krachten moesten komen. Hij werd in augustus tot chef van de rond Anjala gelegerde troepen benoemd, toen de koning de door de Hiiskala-brieven gecompromiteerde voorganger C. G. Ansbelt (deel 2) ontsloeg.

In dec. 1788 werd m. het hoogste bevel over het leger in Finland toevertrouwd en leidde daarna de troepenbewegingen in Gustaaf III's ~~aan~~^{af}wezigheid. Hij heroverde in juli 1789 Högfors, een ^{helden} daad die door de koning met enthousiasme werd begroet en beloond met een generaalsbenoeming. Tijdens

de rest van de oorlog, die zich eigenlijk op zee afspeelde en zich op het land tot grens^{gevechten} beperkte, gelukte het M. goed de stellingen tegen de Russen te behouden. Als erkenning voor zijn inzet werd hij bevorderd tot veldmaarschalk bij het sluiten van de vrede.

M. schijnt zijn opdrachten in de oorlog loyaal te hebben uit volvoerd, hoewel hij tenminste bij een paar maal zijn afzaker ontslagaanvragen zou hebben ingediend of zulks overwogen hebben, a.g.v. twisten met de koning of misnoegen met de - zoals hij dat opvatte - onvoldoende en nalatige organisatie voor de uitrusting en het onderhoud van het leger.

Hoewel M. vreemd stond tegenover de activiteiten van het Anjala-verbond, was zijn houding t.o.v. Gustaaf III's politieke streven, zoals blijkt uit Unie- en Veiligheidsakten, afstandelijk en kritisch. De meest opzienbarende uiting hiervan vond bleek, toen hij na zijn benoeming tot veldmaarschalk bevoelen werd de voorgeschreven beëdiging ~~aan de~~ te veiligheidsakte te beëdiggen. Na aanvankelijk te hebben geweigerd en daarna

te zijn overgehaald door bloedverwanten en dreigende bevelen van Gustaaf III, ondertekende hij tenslotte het eedsformulier - maar tekende onmiddellijk daarna zijn afscheidsmemorandum, welke de koning bewilligde.

M. was getrouwd met Louisa Augusta Sparre, hofdame bij koningin Sofia Magdalena. Zijn vrouw was een van de ~~Gustaviaanse~~ meest geverde schooneheden aan het Gustaviaanse Hof en stond volgens J.H. Kellgrens gedicht - Kellgren was gouverneur 1777-1780 in M's familie - bekend als een "van de drie grafeën".